

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Halász Zsuzsa ügyvéd által képviselt felperesnek a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2007. június 22. napján meghozott 33.M.4564/2006/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 12. és Mfv/K.5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 33.M.4564/2006/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. március 7-én öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél.

Az alperes 11-07220/2005/0018. számú határozatával 27 év és 105 nap szolgálati idő és 221.653 forint átlagkereset elismerésével 133.765 forint összegű öregségi nyugellátást állapított meg a felperes részére, majd 22. alszámú határozatával a folyósítás kezdő időpontját a felperes javára módosította.

E határozatát az alperes 25. alszámú, saját hatáskörben meghozott határozatával felülvizsgálta - a felperes részére ugyanazon szolgálati idő mellett, de 153.725 forintos átlagkereset alapján a nyugdíj összegét 99.679 forintban állapította meg - arra tekintettel, hogy az adóhatóság igazolása alapján azon társas vállalkozásnak, amelynek a felperes tagja volt, tagsága fennállásának idejére nyugdíjbiztosítási és/vagy nyugdíjjárulék tartozása van.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes igazgatója 2006. március 9-én kibocsátott 187/2006. (11-07220/2005/0033.) számú határozatával a fellebbezésnek részben helyt adva továbbra is 27 év és 105 nap szolgálati idő elismerése mellett a felperes öregségi nyugellátásának összegét 154.591 forint átlagkereset elismerésével 100.186 forintban határozta meg. Indokolása szerint az APEH 2005. november 25-én kelt igazolása alapján megállapítható, hogy a felperes 1999. december 1-től 2004. december 31-ig biztosítási jogviszonyban állt a Kft-ben, és mint főfoglalkozású társas vállalkozó, járulékfizetésre kötelezett volt 2005. március 30-ig. Az adóhatóság a fenti időszakra nézve határozattal kötelezte a kft-t a minimálbér utáni nyugdíjjárulék megfizetésére, amely járuléktartozását a kft. nem rendezte. Mindezek értelmében - bár a felperes ezen időszakban minimálbér utáni nyugdíjjárulék alapján biztosított volt - az 1999. december 1-től 2004. december 31-ig terjedő idő a járuléktartozás miatt szolgálati időként nem ismerhető el.

A felperes keresetet terjesztett elő alperesi határozatok felülvizsgálata iránt, amelyben az 1999. december 1-től 2004. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozó kereseti adatok törlését, és ennek alapján a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetének felülvizsgálatát kérte annak megállapításával, hogy erre nézve a 22. alszámú határozat helytálló.

A munkaügyi bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a felperes vonatkozásában megállapítást nyert az APEH részéről, hogy az 1999-2004. évekre a járulék-előírás a minimálbér alapján megtörtént, tehát a felperes biztosított volt, azonban tekintettel arra, hogy a járuléktartozás nem került rendezésre, ezen időszak szolgálati időként történő beszámítására nincs lehetőség. Amennyiben a felperes vonatkozásában rendezésre kerül a járulékfizetés a munkáltató részéről, úgy lehetőség nyílik az új, magasabb járulék alapján egy lényegesen magasabb nyugdíj megállapítására, azonban a fentiekre tekintettel jelen eljárása az alperesnek jogszerű volt, mindenben megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben jogszabálysértés megállapítását, és erre tekintettel az ítélet megsemmisítését /hatályon kívül helyezését/ kérte. Előadta, hogy a Kft. azért teljesített folyamatosan „0-s bevételeket” az APEH felé, mert nem volt bevétele, emiatt azonban a felperesnek sem volt társadalombiztosítási jogosultsági viszonya a kft-nél eltöltött idő alatt. Sérelmezte, hogy az alperes ezen nem létező jogosultsági viszonyra - nem létező nyugdíjjárulék fizetésére vonatkozó negatív korrekciót hajtott végre a felperes sérelmére oly módon, hogy bár szolgálati időként nem ismerte el, azonban az 1999-2004. közötti - tehát nem létező jogosultsági -

időszakra vonatkozó átlagkeresettel számította ki a felperes nyugdíját. Álláspontja szerint a fentiek alapján a munkaügyi bíróság megsértette az Alkotmánybíróság 8/2007. (II. 28.) számú határozatát, illetve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 6. §-a /5/-/9/ bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket, amelyekről az Alkotmánybíróság fenti határozata rendelkezik.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 27. §-ának /1/ bekezdése alapján a társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után társadalombiztosítási járulékot fizet. A társadalombiztosítási járulék alapja: a társas vállalkozó részére a személyes közreműködésre tekintettel kifizetett (elszámolt) járulékalapot képező jövedelem, de legalább havi átlagos szinten a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 38. §-a /2/ bekezdésének b) pontja szerint szolgálati időként nem lehet figyelembe venni a társas vállalkozás tagja esetében az adott társas vállalkozás tagjaként fennállt biztosítási kötelezettség alá tartozó jogviszonyának azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan a társas vállalkozásnak a biztosítottak minősülő akkori tagjai után nyugdíjbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék tartozása van.

A Tny. 38. §-a /2/ bekezdésének utolsó fordulata értelmében a tartozás összegét és azt az időtartamot, amelyre a tartozás vonatkozik, az illetékes állami adóhatóság igazolja.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Kormányrendelet 35. §-ának /4/ bekezdése alapján a Tny. 38. §-a /2/ bekezdésének alkalmazása esetében a havi átlagkeresetet úgy kell kiszámítani, mintha a szolgálati idő figyelembevételét nem kellene korlátozni.

A peres ügyben keletkezett iratok alapján a Legfelsőbb Bíróság - egyezően az alperessel és a munkaügyi bírósággal - megállapította, hogy a felperes többségi tulajdonában álló társas vállalkozás a 1999. december 1-től 2004. december 31-ig terjedő időszakra, a felperesre vonatkozó társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségének nem tett eleget. A perbeli időszakra nézve a felperes biztosítottak számít, ezért ezen időben elért átlagkeresete öregségi nyugdíja alapjául szolgál, azonban a fenti

jogszabályi rendelkezések értelmében a kérdéses időszak a felperes után fizetendő társadalombiztosítási járulék-tartozásnak az adóhatóság felé történő kiegyenlítése hiányában szolgálati időként nem ismerhető el. A perbeli iratok között elfekvő adóhatósági határozat értelmében azonban - tekintettel arra, hogy a felperes a kft-től jövedelmet nem vett fel - a járulékfizetési kötelezettséget a Tbj. 27. §-ának /1/ bekezdése értelmében állapította meg az akkor hatályos minimálbér alapján az adóhatóság.

A Tbj. 27. §-ának /1/ bekezdésében foglalt rendelkezés nem lehetőségként, hanem kötelezettségként említi a társadalombiztosítási járulék-fizetést a társas vállalkozó után, ezért - amint az az adóhatóság határozatában is szerepel - e kötelezettség szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a társaság tevékenységét csak korlátozott mértékben látta el.

Leszögezi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felperes által, felülvizsgálati kérelmében hivatkozott alkotmánybírósági határozat egyrészt adófizetési kötelezettségre, másrészt a Tao. 2007. január 1-jén beiktatott rendelkezéseire vonatkozik, ezért semmiképp sem szolgálhat analógiaként arra nézve, hogy a felperes vállalkozásának 1999-2004. közötti időszakban - korlátozott tevékenységére tekintettel - társadalombiztosítási járulék-fizetési kötelezettsége keletkezett, vagy sem. Az Alkotmánybíróság határozata minden esetben konkrét norma alkotmányosságának felülvizsgálatára irányul, ezért erre tekintettel sem vetíthető ki ezen határozat a társadalombiztosítási jogszabályokra.

Megjegyzi továbbá a Legfelsőbb Bíróság, hogy jelen eljárás tárgya az alperesi társadalombiztosítási határozatok törvényességének felülvizsgálata, ezért ebben a perben az APEH határozatának helyessége felől határozni nem lehetett. Tekintettel arra, hogy az adóhatóság határozata járulék-tartozást állapított meg a felperes társas vállalkozása terhére, amelyet a kft. nem egyenlített ki, a társadalombiztosítási szervnek azt figyelembe kellett vennie saját határozatának meghozatala során.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

Az eljárás a Tny. 81. §-a alapján tárgyi illetékmentes, ezért az illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2009. január 21.

**Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő